

Torek, 12. april 2016

P8_TA(2016)0110

Zunanja razsežnost skupne ribiške politike, vključno s sporazumi o ribištvu**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o skupnih pravilih za izvajanje zunanje razsežnosti skupne ribiške politike, vključno s sporazumi o ribištvu (2015/2091(INI))**

(2018/C 058/10)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES ⁽¹⁾,
- Uredba (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2328/2003, (ES) št. 861/2006, (ES) št. 1198/2006 in (ES) št. 791/2007 in Uredbe (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu z dne 10. decembra 1982,
- ob upoštevanju sporazuma iz leta 1995 o izvajanju določb Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu z dne 10. decembra 1982 v zvezi z ohranjanjem in upravljanjem čezconskih staležev rib in izrazito selivskih staležev rib,
- ob upoštevanju Kodeksa odgovornega ribištva Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO), sprejetega oktobra 1995, ter z njim povezanih instrumentov in smernic,
- ob upoštevanju koncepta občutljivega morskega ekosistema, ki je izšel iz razprav v generalni skupščini Združenih narodov in dobil zagon, potem ko je generalna skupščina leta 2006 sprejela resolucijo št. 61/105, in ob upoštevanju tega, da občutljivi morski ekosistem predstavlja območja, ki so lahko občutljiva na vpliv ribiških dejavnosti,
- ob upoštevanju znanstvenih meril in smernic, sprejetih leta 2009 na Azorih, za določitev ekološko ali biološko pomembnih morskih območij in oblikovanje reprezentativnih omrežij zaščitenih morskih območij na odprtem morju in globokomorskih habitatov iz Konvencije o biološki raznovrstnosti,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. novembra 2012 o zunanji razsežnosti skupne ribiške politike ⁽³⁾,
- ob upoštevanju sklepov s konference svetovalnega sveta za ribolov v oddaljenih vodah (LDAC) 16. in 17. septembra 2015,
- ob upoštevanju posebnega poročila Računskega sodišča št. 11/2015 z dne 20. oktobra 2015 z naslovom „Ali Komisija dobro upravlja sporazume o partnerstvu v ribiškem sektorju?“,
- ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za ribištvo in mnenja Odbora za razvoj (A8-0052/2016),

⁽¹⁾ UL L 354, 28.12.2013, str. 22.⁽²⁾ UL L 149, 20.5.2014, str. 1.⁽³⁾ UL C 419, 16.12.2015, str. 175.

Torek, 12. april 2016

- A. ker naj bi se na podlagi poročila Organizacije za prehrano in kmetijstvo iz leta 2014 z naslovom Stanje svetovnega ribištva in akvakulture število prekomerno izkoriščenih staležev do leta 2008 stalno povečevalo, leta 2011 pa naj bi se nekoliko zmanjšalo;
- B. ker je EU zaradi svoje zgodovinske prisotnosti in pomembnih dejavnosti v vseh svetovnih oceanih s kombinacijo dejavnosti flot, zasebnih naložb državljanov EU, mreže dvostranskih sporazumov o ribolovu, najbolj oddaljenih regij in sodelovanja v vseh najpomembnejših regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva eden od glavnih svetovnih ribiških akterjev in ker spodbuja dobro prakso in spoštovanje človekovih pravic;
- C. ker mora trajnostno upravljanje svetovnih staležev rib neizogibno vključevati večstranskost in mednarodno sodelovanje, vključno z dvostranskim sodelovanjem; ker ima EU ključno vlogo pri globalnem upravljanju morij in oceanov in ker mora skupna ribiška politika temeljiti na ambiciozni viziji, ki je skladna z notranjo razsežnostjo iz osnovne uredbe na tem področju;
- D. ker je Organizacija za prehrano in kmetijstvo pred nedavnim objavila prostovoljne smernice za zagotavljanje trajnostnega malega ribolova, ki določajo cilje v zvezi s tem ribolovom, zlasti v državah v razvoju;
- E. ker je EU pomemben trg za ribiške proizvode (vključno z ribami, ki jih ulovijo flote EU, in uvozom), saj porabi 11 % svetovne količine ribiških proizvodov in z vidika vrednosti uvozi 24 % ribiških proizvodov, čeprav to znaša le 8 % svetovnega ulova; ker ima EU obsežno predelovalno industrijo s pomembno socialno razsežnostjo, ki jo je treba zaščititi;
- F. ker zunanja razsežnost nove skupne ribiške politike vključuje mednarodne sporazume in ribištvo na območjih zunaj nacionalne pristojnosti, ker se v okviru Konvencije o biološki raznovrstnosti in Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo podpira opredelitev ekološko ali biološko pomembnih morskih območij in občutljivih morskih ekosistemov ter ker so zaščitena morska območja nadvse pomembno orodje za ekosistemsko upravljanje, kakor ga priznavajo regionalne organizacije za upravljanje ribištva;
- G. ker kvote v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva v glavnem temeljijo na preteklem ulovu, kar je privedlo do preferenčnega dostopa držav v razvoju do svetovnih staležev rib; ker je treba po novem uporabljati merila za dodeljevanje, ki so jih uvedle nekatere regionalne organizacije za upravljanje ribištva in s katerimi se upoštevati ribolov obalnih držav v razvoju, ki so več generacij odvisne od bližnjih ribolovnih virov, kar mora EU še naprej spoštovati;
- H. ker je nadvse pomembno razlikovati med sporazumi z Norveško, Islandijo in Ferskimi otoki ter sporazumi o partnerstvu o trajnostnem ribištvu, ki vključujejo druge države;
- I. ker si mora EU prizadevati za usklajenost politik za razvoj na podlagi člena 201(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa, da Unija upošteva cilje razvojnega sodelovanja pri politikah, ki jih izvaja in ki lahko vplivajo na države v razvoju;
- J. ker za nekatere staleže rib, ki jih EU lovi v vodah tretjih držav ali ki so namenjeni za trg EU, ni dovolj podatkov o stanju njihovih virov in o skupnem ulovu lokalnih flot in flot tretjih držav, zaradi česar je v okviru številnih sporazumov težko oceniti raven presežnih staležev v skladu z zahtevo iz Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu (UNCLOS); ker je zaželeno povečati količino in preglednost teh podatkov;
- K. ker bi morala EU storiti vse, kar je mogoče, da bi sporazumi o trajnostnem ribištvu, ki bi jih sklenila s tretjimi državami, zagotavljali vzajemne koristi EU in tem tretjim državam, vključno z njihovim lokalnim prebivalstvom in ribiškim sektorjem;

Torek, 12. april 2016

- L. ker je piratstvo problem, ki prav tako negativno vpliva na regije, v katerih se izvaja regulirani ribolov v okviru dvostranskih in večstranskih ribiških sporazumov;
1. pozdravlja, da je bilo v temeljno uredbo o skupni ribiški politiki prvič vključeno poglavje o zunanji razsežnosti, vključno z minimalnimi pogoji za dvostranske sporazume, obveznostjo za spodbujanje sodelovanja med regionalnimi organizacijami za upravljanje ribištva in krepitev usklajenosti njihovih ukrepov, izrecnim sklicevanjem na skupne standarde v vodah Unije in zunaj nje ter navedbo, da morajo ukrepi temeljiti na najboljšem razpoložljivem znanstvenem mnenju;
 2. poudarja, da je treba zagotoviti usklajenost med ribištvom, okoljsko in trgovinsko politiko ter razvojnim sodelovanjem;
 3. priznava, da je pomembno ohraniti in razširiti usklajenost in združljivost veljavnega pravnega okvira:
 4. poziva k tesnejšemu sodelovanju med organi Komisije, povezanimi z ribištvom, kot so GD MARE, GD DEVCO in GD TRADE;
 5. vztraja, da je nadvse pomembno, da EU in partnerice, s katerimi je sklenila dvostranske ali druge sporazume, spodbujajo okoljsko, socialno in ekonomsko vzdržno ribištvo na podlagi preglednosti in ob udeležbi nevladnih deležnikov, zlasti delovne sile, ki se preživlja z ribolovom, in tako zagotovijo prihodnost obalnih skupnosti, morskega okolja, razvoj lokalne industrije, delovna mesta, ki jih ustvarjajo ribolov, predelovalna panoga in trgovina, ter prispevek ribištva k prehranski varnosti;
 6. vztraja, da je pomembno spodbujati varovanje ekosistemov in ohranjanje staležev rib nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos, saj so obilnejši staleži rib v skladu s prostovoljnimi smernicami FAO za zagotavljanje trajnostnega malega ribolova pomemben pogoj za razvoj obalnih ribiških skupnosti v tretjih državah;
 7. poudarja, da je treba podpreti razvoj lokalnih skupnosti, katerih preživetje je v glavnem odvisno od ribolova in dejavnosti, povezanih z ribiško industrijo; poudarja, da so potrebni podporni ukrepi, namenjeni spodbujanju prenosa tehnologij in strokovnega znanja, upravljanja zmogljivosti, partnerstva z več deležniki in drugih naložb v prid ribiške industrije;
 8. želi spomniti, da morajo okoljski standardi, ki jih je treba uporabljati tudi za ribištvo zunaj EU, vključevati izvajanje ekosistemskega pristopa k upravljanju ribištva skupaj s previdnostnim pristopom, da se izkoriščeni staleži obnovijo in ohranijo nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos, in sicer po možnosti do leta 2015 in najpozneje do leta 2020 za vse staleže;
 9. poudarja, da morajo biti vsi vidiki zunanje razsežnosti skupne ribiške politike zasnovani na enakopravnih in vzajemno koristnih odnosih med EU, njenimi državami članicami in njihovimi globalnimi partnerji ne glede na to, ali gre za dvostranske (sporazumi o partnerstvu o trajnostnem ribištvu) ali za večstranske odnose (regionalne organizacije za upravljanje ribištva), da se spodbudi trajnostni razvoj lokalne ribiške industrije; poudarja, da morajo to enakopravnost skladno z zahtevo o usklajenosti politik za razvoj odražati tudi sporazumi s tretjimi državami;
 10. poziva Komisijo, naj v okviru zunanje razsežnosti skupne ribiške politike, vključno z dvostranskimi sporazumi, sklenjenimi s tretjimi državami, upošteva tudi najbolj oddaljene regije, da se lokalnemu ribištvu v teh regijah zagotovijo koristi;
 11. priznava delo, ki ga je opravil Svetovalni svet za ribolov v oddaljenih vodah pri oblikovanju svojega stališča o zunanji razsežnosti revidirane skupne ribiške politike in njenega izvajanja skupaj z deležniki iz tretjih držav;
 12. vztraja, da mora EU pri svojih zunanjih dejavnostih na področju ribištva (ulov, predelava in trženje) spodbujati najvišje okoljske in socialne standarde ter izvajati stroge in učinkovite nadzorne ukrepe in inšpekcijske preglede, obenem pa zagotoviti preglednost pri vseh svojih dejavnostih in pošteno konkurenco na trgu EU;

Torek, 12. april 2016

13. priznava vlogo zunanje razsežnosti skupne ribiške politike za ustvarjanje delovnih mest (v EU in drugje) in oskrbovanje trgov EU (v nekaterih primerih pa tudi lokalnih trgov) z ribami, poleg tega gre za sredstvo, v okviru katerega lahko EU zagotavlja tehnično, finančno in znanstveno podporo tretjim državam, zlasti s podpiranjem izboljšav pri znanstvenih raziskavah, sistemu nadzora in spremljanja ter razvoju pristaniške infrastrukture;
14. pozdravlja, da se je način, kako EU upravlja zunanjo razsežnost skupne ribiške politike, kar zadeva sporazume o partnerstvu o trajnostnem ribištvi in njihovo izvajanje, v zadnjih letih precej izboljšal, zaradi česar so flote EU na splošno med najnaprednejšimi flotami za ribolov na odprtem morju in izpolnjujejo visoke socialne in okoljske standarde; meni, da bi morala EU te okoljske in socialne standarde spodbujati v mednarodnem kontekstu, in sicer prek regionalnih organizacij za upravljanje ribištva in v okviru svoje mreže sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvi;
15. priznava, da se lahko v primeru, ko flota EU preneha obratovati, zgodi, da se njene ribolovne pravice porazdelijo med druge flote, ki imajo precej nižje standarde ohranjanja, upravljanja in trajnosti od tistih, ki jih zagovarja in ščiti EU;
16. meni, da je zagotavljanje sektorske podpore ribiškemu sektorju v državah, ki so sklenile sporazum o partnerstvu o trajnostnem ribištvi, nujno, da se zadosti njihovim vse večjim potrebam v zvezi z upravljanjem ribištva, zmogljivostmi na področju znanstvenih raziskav, gradnjo in vzdrževanjem infrastrukture ter usposabljanjem ribiških inšpektorjev in članov posadke ter da se izboljša oskrba z ribami in njihova razpoložljivost za zagotovitev prehranske varnosti prebivalcev v teh partnerskih državah z zagotavljanjem podpore za delo, ki ga opravijo ženske v ribiškem sektorju;
17. zato vztraja, da je treba sektorsko podporo na podlagi ribolovnih sporazumov bolje povezati z instrumenti, ki so na voljo v okviru razvojnega sodelovanja, zlasti z Evropskim razvojnim skladom, in da morata biti financiranje ribiških projektov in uporaba sektorske podpore popolnoma pregledna, da se zagotovi ustrezna uporaba sredstev EU;
18. ponovno poudarja, da je treba izboljšati znanstvene podatke o stanju virov in ulovu/ribolovnem naporu za ribolov v vodah zunaj EU, zlasti v vodah nekaterih obalnih držav v razvoju, in v ta namen uporabiti razpoložljiva sredstva iz Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo in Evropskega razvojnega sklada;
19. na podlagi nedavnega poročila Računskega sodišča o sporazumih o partnerstvu v ribiškem sektorju ugotavlja, da je eden od glavnih ciljev teh sporazumov ribolov le presežnih staležev, kar se je v praksi izkazalo za težko izvedljivo, saj ni na voljo zanesljivih podatkov o staležih rib in o ribolovnem naporu domačih ribolovnih flot ali tujih flot, ki so jim partnerske države prav tako omogočile dostop; v zvezi s tem poudarja pomen zanesljivih znanstvenih podatkov in neodvisnih naknadnih ocen o učinkovitosti sporazumov o partnerstvu v ribiškem sektorju;
20. vztraja, da bi morala EU v okviru sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvi in v okviru svojega delovanja v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva spodbujati harmonizacijo pogojev za urejanje dostopa do afriških voda za vse tuje flote za lovljenje tuna in majhnih pelagičnih in pridenih vrst, da bi vzpostavila ugodne pogoje za ribiče, ki svojo dejavnost izvajajo trajnostno in odgovorno;
21. poziva k razširitvi programov neodvisnih opazovalcev, ki prispevajo k spremljanju ribištva in zbiranju znanstvenih podatkov;
22. je prepričan, da je trajnostno in pravično izkoriščanje izrazito selivskih staležev ter čezconskih in skupnih staležev v skladu z zahtevami iz Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu in sporazuma Združenih narodov o staležu rib mogoče razviti le z regionalnim upravljanjem ribištva, ki vključuje opazovalne programe in inšpekcijske preglede (v pristanišču in na morju) ter nadzorne sisteme na regionalni ravni;

Torek, 12. april 2016

23. ugotavlja, da v organizaciji za ribolov tuna in drugih organizacijah za upravljanje ribištva sicer obstaja pravni okvir za regionalno upravljanje izrazito selivskih vrst, pa tudi drugih staležev, vendar so nekatera ribištva še vedno zunaj mreže teh organizacij, zato poziva Komisijo, naj si prizadeva za to, da se bodo vsa pomembna ribištva upravljala v okviru teh organizacij;

24. poziva Komisijo, naj več sredstev dodeli regionalnim organizacijam za upravljanje ribištva, saj imajo te ključno vlogo v boju proti nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko neurejenemu ribolovu;

25. je zaskrbljen, ker za nekatera ribištva, zlasti za skupne staleže, ki jih ni na odprtem morju, še vedno ni dejanskega foruma za regionalno sodelovanje in upravljanje; meni, da je to zelo problematično, zlasti kar zadeva staleže malih pelagičnih vrst v zahodni Afriki, saj so ti staleži strateškega pomena za prehransko varnost, kot je navedeno v svetovalnem mnenju Mednarodnega sodišča za pomorsko mednarodno pravo ⁽¹⁾;

26. poziva EU, naj uporabi svoj vpliv in zagotovi, da se bodo vsa ribištva regionalne razsežnosti upravljala v okviru regionalnih organizacij za upravljanje ribištva; zlasti jo poziva, naj se zavzema za to, da Odbor za ribištvo za vzhodni srednji Atlantik namesto svetovalnega regionalnega svetovalnega organa FAO za ribištvo postane polnopravna regionalna organizacija za upravljanje ribištva s pristojnostjo odločanja;

27. je prepričan, da mora EU glede na to, da imajo flote EU dostop do drugih vrst ribištva (npr. za pridnene vrste), spodbujati ukrepe, ki veljajo za vse, da se zagotovi skladnost med industrijskimi in neindustrijskimi ribolovnimi flotami, zaradi česar bo morda potreben sistem razdelitve na območja, ki bo omogočil zaščito lokalnega neindustrijskega ribolovnega sektorja;

28. poziva, naj se opravi več študij o globokomorskih vrstah in habitatih, zlasti tistih, ki so še posebej občutljivi ali so bistveni za dolgoročno vzdržnost ekosistemov, ter naj se te vrste in habitati bolje zaščitijo;

29. spodbuja Komisijo, naj spodbuja uravnoteženo dodeljevanje dostopa v okviru regionalnih organizacij za upravljanje ribištva, pri čemer je treba upoštevati okoljske in socialne učinke, potrebe po prehranski varnosti ter željo držav v razvoju, da razvijajo svoje ribištvo; ugotavlja, da je treba v vsako ponovno dodeljevanje dostopa vključiti vse flote, tako flote za ribolov v oddaljenih vodah kot tudi nacionalne flote, poleg tega mora to dodeljevanje temeljiti na ustreznih merilih za dodelitev, ki jih je razvila ustrezna regionalna organizacija za upravljanje ribištva;

30. pozdravlja zahtevo v temeljni uredbi, da morajo za vse tuje flote, ki svojo dejavnost opravljajo v državi, s katero ima EU sklenjen sporazum o partnerstvu o trajnostnem ribištvu, veljati podobni pogoji za dostop, ki spodbujajo trajnostno ribištvo, saj je to pomemben ukrep, s katerim se bo zagotovilo, da bodo druge flote, ki lovijo v oddaljenih vodah, delovale v skladu z enakimi standardi kot flote EU, namesto da te standarde spodkopavajo; spodbuja Komisijo, naj odločno spremlja izpolnjevanje te zahteve;

31. poziva EU, naj svojo mrežo sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvu in pogajanja v okviru regionalnih organizacij za upravljanje ribištva izkoristi za to, da zagotovi, da bodo partnerske države omejile dostop do presežnih staležev za vse flote za ribolov v oddaljenih vodah, kakor se to zahteva na podlagi Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu in skupne ribiške politike ter kakor to počne EU, in naj flotam, ki delujejo v skladu z okoljsko in socialno najbolj trajnostno prakso za posamezno regijo in staleže, zagotovi preferenčni dostop;

32. je zaskrbljen zaradi morebitne prekinitve ribolovnih dejavnosti med dvema protokoloma, če se bodo pogajanja o novem protokolu zavlekla; poziva Komisijo, naj zagotovi pravno in ekonomsko varnost nosilcev dejavnosti, tako da zagotovi neprekinjenost ribolovnih dejavnosti med dvema protokoloma;

⁽¹⁾ Svetovalno mnenje Mednarodnega sodišča za pomorsko pravo z dne 2. aprila 2015, podano na zahtevo Podregionalnega odbora za ribištvo (SRFC): https://www.itlos.org/fileadmin/itlos/documents/cases/case_no.21/advisory_opinion/C21_AdvOp_02.04.pdf

Torek, 12. april 2016

33. priznava pomen vzpostavitve širšega okvira z državami v razvoju, ki ne zajema le ribištva, temveč tudi predhodna in sledeča področja dobavne verige;
34. spodbuja EU, naj se ne pogaja za sporazume o partnerstvu o trajnostnem ribištvu z državami, v katerih je korupcija sprejemljiva;
35. priznava pomen vzpostavitve širšega okvira z državami v razvoju, ki ribištvo povezuje z drugimi razvojnimi področji;
36. meni, da je priznavanje ribolovnih dovoljenj prek diplomatskih poti pomembno;
37. priznava, da je ribištvo, zlasti neindustrijsko ribištvo, pomembno za države v razvoju, saj prispeva k prehranski varnosti, lokalnemu gospodarstvu in zaposlovanju moških in žensk, kar pa ne posega v vlogo industrijskih ribiških dejavnosti, ki se izvajajo odgovorno in pregledno, pri zagotavljanju družbeno-gospodarskega razvoja obalnih območij in pri oskrbi z ribiškimi proizvodi;
38. poudarja, da mora EU spoštovati svojo obveznost, da s pomočjo vseh svojih politik, ki vplivajo na ribištvo v državah v razvoju (pomoč, trgovina, ribištvo), v teh državah spodbuja okoljsko in socialno trajnostno ribištvo;
39. poudarja pomen vključitve žensk v celotno vrednostno verigo, od financiranja do predelave in/ali trženja ribiških proizvodov; meni, da se bo s spodbujanjem dostopa žensk do teh dejavnosti okrepila njihova ekonomska moč in družbena vloga, kar bo pomembno prispevalo k zmanjševanju razlik med spoloma; vztraja, da je treba v odnosih EU z državami v razvoju večjo pozornost nameniti prednostnim nalogam v zvezi z enakostjo;
40. poudarja, da je treba spodbujati lokalni razvoj, in sicer s pomočjo sektorske podpore, povečanjem vloge ribištva partnerskih držav, zlasti s krepitvijo trajnostne akvakulture, razvojem in ohranjanjem neindustrijskega ribolova, izboljšanjem znanstvenega znanja o stanju staležev rib in spodbujanjem pobud lokalnih udeležencev iz zasebnega sektorja; poziva EU, naj v okviru sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvu spodbuja dobro upravljanje, zlasti dobro upravljanje javnih prihodkov iz ribiškega sektorja in finančnih nadomestil;
41. meni, da bi morala EU spodbujati tretje države, začenši z državami, s katerimi se pogaja za doseg sporazuma o partnerstvu o trajnostnem ribolovu, naj vzpostavijo regulativni okvir za skupna podjetja EU in druge zainteresirane strani na področju ribolova, predelave in trženja; meni, da je takšen okvir najboljše sredstvo, da se zagotovi, da se bodo skupna podjetja ustanovljala in bodo delovala v skladu z visokimi standardi v zvezi s trajnostjo in preglednostjo, kot to spodbuja reformirana skupna ribiška politika, ter zagotavlja boljšo pravno stabilnost za subjekte EU pri podpiranju trajnostnega razvoja ribištva v tretjih državah;
42. vztraja, da morajo biti preglednost, odgovornost in sodelovanje deležnikov najpomembnejši elementi v odnosih med EU in tretjimi državami na področju ribištva;
43. poudarja, da morajo biti evropske naložbe v ribištva tretjih držav pod krinko skupnih podjetij vključene v skupno ribiško politiko; poudarja, da bi morala EU prek sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvu spodbujati dialog s partnerskimi državami o vzpostavitvi regulativnega okvira, da bi zagotovili, da bi skupna podjetja v sektorju ribolova, predelave in trženja, ustanovljena s partnerji iz EU ali drugih držav, delovala pregledno in ne bi tekmovala z lokalnimi obrtniki in bi prispevala k razvojnim ciljem posamezne države.
44. upošteva poročilo Računskega sodišča, v katerem je poudarjeno, da je neizkoriščenost kvot v zvezi s tonažo, ki so bile nedavno sprejete v nekaterih protokolih, povzročila visoke stroške; zato poziva Komisijo, naj na tem področju v največji možni meri prepreči nepotrebne stroške za proračun EU;

Torek, 12. april 2016

45. meni, da bi moral imeti Parlament dejavnejšo vlogo, kot jo ima na podlagi sedanjega postopka odobritve, in vztraja, da ga je treba v vseh fazah postopka sklenitve ali podaljšanja sporazumov o partnerstvu v ribiškem sektorju nemudoma in izčrpno obveščati, da se povečata preglednost in demokratična odgovornost protokolov;

46. priznava pomen zunanje razsežnosti skupne ribiške politike za ustvarjanje delovnih mest v EU in partnerskih državah, tudi z najemanjem lokalne posadke v okviru sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvi; spodbuja plovila EU, naj po možnosti ulov za začetno predelavo raztovorijo v partnerskih državah; poziva, naj se instrumenti za zaščito delavcev in dostojne delovne pogoje vključijo v evropske uredbe na področju ribolova (zlasti glede na Konvencijo Mednarodne organizacije dela št. 188) in v sporazume o partnerstvu o trajnostnem ribištvi, da se zagotovijo enaki delovni pogoji, plačilo, varstvo pravic delavcev in raven usposabljanja za državljane EU in drugih držav;

47. toplo pozdravlja določbe o preglednosti v najnovjšem protokolu z Mavretanijo, saj se v njem država zavezuje, da bo objavila vse sporazume z državami ali zasebnimi subjekti, ki tujim plovilom zagotavljajo dostop do mavretanske izključne ekonomske cone, in poziva, naj se takšne določbe o preglednosti vključijo v vse sporazume o partnerstvu o trajnostnem ribištvi;

48. toplo pozdravlja tudi dejstvo, da protokol z Mavretanijo EU zagotavlja prednostni dostop do ribolovnih presežkov v tej državi, in spodbuja Komisijo, naj v pogajanjih o protokolih z drugimi tretjimi državami sledi temu zgledu, pri čemer naj upošteva stroge zahteve v zvezi s trajnostjo, ki jih morajo izpolnjevati flote EU;

49. odločno spodbuja Komisijo, naj zagotovi, da se bodo podobne določbe v zvezi s preglednostjo vključile v prihodnje protokole, kar bo omogočilo precej večjo preglednost v zvezi s skupnim ribolovnim naporom in pogoji za dostop; poziva, naj se posredujejo informacije o vsem ulovu plovil iz flot, ki imajo dovoljenje za ribolov v mavretanskih vodah, ter naj se objavijo pogoji za dostop;

50. poziva Komisijo, naj v okviru mednarodnih organov, v katerih sodeluje, spodbuja druge tretje države, da objavijo tudi pogoje drugih sporazumov, ki jih sklenejo z drugimi državami ali zasebnimi subjekti, vključno z identiteto plovil z dovoljenjem za ribolov ter njihovimi dejavnostmi in ulovom; prav tako spodbuja tretje države, naj upoštevajo resolucije regionalnih organizacij za upravljanje ribištva, ki spodbujajo preglednost ribiških sporazumov;

51. spodbuja druge tretje države, naj upoštevajo priporočila, resolucije in sklepe regionalnih organizacij za upravljanje ribištva, ki spodbujajo preglednost ribiških sporazumov v okviru izključnih ekonomskih con;

52. meni, da bi morala Komisija čim prej izboljšati preglednost, za kar bi morala vzpostaviti podatkovno bazo, ki bi zajemala vse zasebne sporazume med lastniki plovil iz EU in lokalnimi ali regionalnimi organi ali oblastmi ali tretjimi državami, ki se nanašajo na dostop do ribištva tretjih držav, vključno s pogoji dostopa, dovoljeno zmogljivostjo flote, identiteto plovil in njihovih ribolovnih dejavnosti, ter da bi morala biti ta baza javno dostopna, razen tistih delov, ki vsebujejo poslovno občutljive informacije;

53. ugotavlja, da lastniki plovil sklepajo zasebne sporazume z vladami tretjih držav, ki ne sodijo na področje uporabe skupne ribiške politike; je zaskrbljen, ker Komisija o tovrstnih sporazumih ni sistematično obveščena; je zaskrbljen, da bi lahko to v določenih okoliščinah povzročilo nelegalno konkurenco lokalnim ribiškim skupnostim držav v razvoju in lastnikom plovil iz EU, ki obratujejo v skladu z dvostranskimi sporazumi;

54. meni, da bi bilo treba plovilom, ki ribolov izvajajo v skladu z določbami sporazuma o partnerstvu o trajnostnem ribištvi, vendar ne izpolnjujejo svojih obveznosti, kot je posredovaje podatkov državam članicam v skladu s pogoji ribolovnega dovoljenja, naložiti kazni iz uredbe o nadzoru ribolova in uredbe o nezakonitem, neprijavljenem in zakonsko nedovoljenem ribolovu, po potrebi tudi tako, da se jim ribolovno dovoljenje ne izda;

Torek, 12. april 2016

55. meni, da je obžalovanja vredno, da so se pri prejšnjih ocenah velikosti t. i. zunanje flote uporabljale različne opredelitve za vrste plovil, ki naj se upoštevajo, zaradi česar obstoječe ocene niso primerljive med seboj in je torej nemogoče analizirati velikost in razvoj flote skozi čas, kar zelo omejuje preglednost; spodbuja Komisijo, naj oblikuje opredelitev zunanje flote, ki zajema vsa plovila, ki ribolov izvajajo v vodah zunaj EU, pri čemer naj ustrezno pozornost nameni pomembnim posebnostim sporazumov s severnimi državami, da se omogoči časovna primerjava;

56. ugotavlja, da kljub vlogi generalne komisije za ribištvo v Sredozemlju razlike med predpisi, ki se uporabljajo za flote EU in tretjih držav, ki obratujejo v istih vrstah ribištva, ribičem EU povzročajo velike težave; meni, da mora EU okrepiti svoja prizadevanja v Sredozemlju in tesneje sodelovati z lokalnimi organi, regionalnimi organizacijami, znanstvenimi ustanovami, opazovalnimi skupinami in ribiškimi grozdi posameznih držav; meni, da mora EU pomagati pri reševanju sporov med plovili v Sredozemlju, in poziva Komisijo, naj preuči možnosti za podporo in pomoč ribičem, ki so pogosto v sporu s plovili tretjih držav, in naj tesneje sodeluje z državami v južnem Sredozemlju;

57. pozdravlja nedavno objavo imen plovil, ki plujejo pod zastavo EU in imajo dovoljenje za ribolov zunaj voda EU, ter vztraja, da mora Komisija sproti objavljati te informacije, vključno s podatki o njihovih dejavnostih in ulovu;

58. ugotavlja, da je preglednost prvi pogoj za posvetovanje z deležniki v ribištvu, zlasti z delovno silo, ki se preživlja z ribolovom, in njihovo ozaveščeno udeležbo; meni, da je treba to posvetovanje in udeležbo spodbujati v okviru sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvu, vključno s pogajanjem o sporazumih in protokolih, pri njihovem izvajanju, dodeljevanju in uporabi sektorske podpore, delu v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva in izvajanju projektov razvojnega sodelovanja;

59. je seznanjen s tem, da temeljna uredba vsebuje določbo, ki od plovil, ki se izpišejo iz registra EU in se nato vanj spet vpišejo, zahteva, da navedejo informacije o svojih dejavnostih pred ponovnim vpisom; meni, da bi bilo treba to zahtevo okrepiti, tako da bi morale vsako plovilo pred vpisom v register Komisiji predložiti podatke o vseh zastavah, pod katerimi je plulo, ter da bi bilo treba te podatke vnesti v podatkovno bazo registra flote Skupnosti;

60. priznava delo, opravljeno na ravni EU, v boju proti nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko nedovoljenemu ribolovu, ki ogroža staleže rib in pomeni nepošteno konkurenco ribičem, ki svojo dejavnost izvajajo zakonito; priznava prispevek uredbe o nezakonitem, neprijavljenem in zakonsko neurejenem ribolovu k spodbujanju trajnostnega ribolova na svetovni ravni; meni, da je EU zaradi svoje odločilne vloge, ki jo ima kot svetovni trg za ribe, zmožna pridobiti podporo drugih držav, tudi tistih, s katerimi je sklenila sporazum o partnerstvu o trajnostnem ribištvu, in mednarodnih akterjev ter zagotoviti skupni pristop in učinkovit svetovni sistem za boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko neurejenemu ribolovu;

61. spodbuja razvoj edinstvenega mednarodnega sistema za registracijo vseh plovil, ki plujejo v mednarodnih vodah;

62. vztraja, da je treba uredbo o nezakonitem, neprijavljenem in zakonsko neurejenem ribolovu uporabljati dosledno, objektivno in pregledno ter na nediskriminatoren in usklajen način, da se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji za flote in države, in spodbuja Komisijo in države članice, naj ravnajo v skladu s tem; poleg tega meni, da se uredba, če naj bo uspešna, ne sme podrežati kratkoročnim potrebam trgovinske politike EU ali se uporabljati kot orodje za nepošteno povečanje konkurenčnosti izvajalcev ribiške dejavnosti iz EU;

63. poziva Komisijo, naj preuči vključitev določb o delovnih pogojih v uredbo o nezakonitem, neprijavljenem in zakonsko neurejenem ribolovu;

64. poudarja, da bi morali sporazumi o partnerstvu o trajnostnem ribištvu zagotoviti popolno sledljivost proizvodov morskega ribištva;

Torek, 12. april 2016

65. meni, da bi morali dvostranski in večstranski trgovinski sporazumi, ki jih sklene EU, spodbujati okoljsko trajnostne in socialno pravične pogoje za ribiško proizvodnjo v tretjih državah, na katere se nanašajo sporazumi, z uporabo ustreznih kvantitativnih in kvalitativnih omejitev dostopa do trga EU, tako da se ne ogrozi napredek, dosežen s to uredbo v boju proti nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko neurejenemu ribolovu; meni tudi, da bi bilo treba zahtevati izpolnjevanje teh pogojev za dajanje vseh rib ali ribiških proizvodov na evropski trg in da bi bilo treba vse ribe ali ribiške proizvode, pri katerem ni jamstva, da izpolnjujejo te pogoje ali zahteve za varstvo potrošnikov, prepovedati na evropskih trgih;
66. meni, da bi morali biti gospodarski, socialni in okoljski pogoji, ki prevladujejo pri pridobivanju in predelavi rib, jasni za potrošnika;
67. predlaga, naj določbe dvostranskih in večstranskih sporazumov vključujejo izrecen sklic na uredbo o nezakonitem, neprijavljenem in zakonsko neurejenem ribolovu, vključno s standardi, ki jih ta vsebuje; priporoča Komisiji, naj predlagačasno prekinitev trgovinskih odnosov s tretjo državo, opredeljeno v skladu s členom 31 te uredbe;
68. poziva Komisijo, naj v uredbo o nezakonitem, neprijavljenem in zakonsko neurejenem ribolovu vključi sistem, podoben sistemu TRACES (Trade Control and Expert System), za potrjevanje in navzkrižno preverjanje podatkov v zvezi s potrdili o ulovu in plovili ali za določanje minimalnega odstotka za preverjanje uvoza predelanih proizvodov;
69. meni, da je treba izdati podrobna navodila državam z rumenim ali rdečim kartonom in spremljati njihov napredek;
70. pozdravlja upoštevanje ribiških plovil kot ranljivih v okviru operacije Atalanta ter zahteva stalno podporo in zaščito za floto EU;
71. meni, da mora biti cilj pogajanj OZN za novi sistem mednarodnega upravljanja oceanov na območjih zunaj nacionalne pristojnosti doseganje sistema, ki omogoča preučevanje ter pravično, trajnostno in previdno uporabo virov mednarodnih oceanov, vključno s stalnim prizadevanjem za opredelitev ekološko ali biološko pomembnih morskih območij, da se uveljavi povezano omrežje zaščiteneh morskih območij;
72. želi spomniti, da mora Komisija kot varuhinja Pogodb skrbeti za to, da države članice v okviru zunanjih dejavnosti svojih državljanov in plovil izpolnjujejo obveznosti potrebne skrbnosti, in poziva EU, naj upošteva najnovejše svetovalno mnenje Mednarodnega sodišča za pomorsko mednarodno pravo, v katerem je bila EU priznana kot država zastave v okviru dvostranskih sporazumov;
73. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.
-